

Ordføreren (L. D. Rasmussen): Jeg skal kun tillade mig at nævne de Samraad, der har været afholdt i Udvalget. Der har i Samraad været forhandlet om Anvendelsen af Beløb til Støtte til Propaganda. Der har endvidere været forhandlet om, hvorvidt Ordningen med Hensyn til Tilskud til Sukkerroedyrkerne bliver effektiv — der staar i Betænkningen fejlagtigt: Sukkerfabrikkerne. Der har ogsaa været Samraad om, hvorledes Afviklingen ved Landmandsbankens Afviklingskasse skrider frem, og om det af Staten ydede Laan til Vinduesglasværket „Kronborg“ i Helsingør.

Hans Hansen: Jeg skal tillade mig at anbefale to af min lille Gruppe stillede Forslag om Ændring i Kontoen under § 17 angaaende Rejseunderstøttelser til unge Handelsmænds videre Uddannelse i Udlandet paa 10 000 Kr. og i Kontoen Rejseunderstøttelser paa 15 000 Kr. Jeg anbefaler, at man stemmer for disse Ændringsforslag, saa de foreslaaede Bevillinger gaar ud.

Korsgaard: Jeg skal tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om tre af de Samraad, som er holdt med Handelsministeren, henholdsvis Samraadet om Spritfabrikkerne — det staar under § 5, hvilket formentlig er en Fejl; i hvert Fald var det Handelsministeren, der i Finansudvalget gav Oplysningerne om dette Spørgsmaal — dels Samraadet om Landmandsbankens Afviklingskasse og endelig Samraadet om Kronborg Glasværk. Det første Spørgsmaal, hvorledes Spritfabrikkernes Drift kan antages at paavirke den statsfinansielle Balance, er et Spørgsmaal, jeg ved tidligere Lejlighed har været inde paa. Jeg husker, at jeg kort efter, at det nuværende Ministerium var traadt til, fremsatte nogle Bemærkninger — det findes Sp. 5717 i Rigsdagstidenden for 1928—29 —, hvori jeg tillod mig at spørge, om en ca. 1 Mill. Kr.s Indtægt, Staten det paagældende Aar havde af Spritfabrikkerne, kunde antages at blive en normal Indtægtspost. Fra de Forhandlinger, der fandt Sted, vil ærede Medlemmer kunne erindre, at de nye Ministre den Gang var saare forbeholdne med Hensyn til at svare paa de Spørgsmaal, der blev stillet, men overfor dette Spørgsmaal var den højtærede Handelsminister dog, om jeg saa maa sige, saa elskværdig at give et Svar, som for øvrigt slet ikke blev givet i nogen elskværdig Tone, saare langt fra, men alene det at faa et Svar maa man under visse Omstændigheder blive glad for. Svaret gik nærmest ud paa, at jeg som et Menneske, der

dog en Gang tidligere havde siddet i Finansudvalget, burde være klar over, at det var slet ikke Penge, man kunde regne med. Det er muligt, at Svaret var rigtigt, men Begivenhederne synes egentlig ikke at give Svaret Ret, idet de svundne Aar har vist, at Staten hvert Aar har faaet nogenlunde 1 Mill. Kr. herigennem. Det kan muligvis ikke være anderledes; det skal jeg for saa vidt ikke blande mig i; jeg konstaterer kun Faktum, at Staten altsaa gennem flere Aar i alt Fald har kunnet regne med en Ekstra-indtægt fra denne Kilde.

Angaaende Samraadet om Landmandsbankens Afviklingskasse er det Spørgsmaal, jeg gerne vilde have klaret, i Virkeligheden en Række af Spørgsmaal. Denne Række af Spørgsmaal er gaaet ind til Handelsministeren og er ogsaa besvaret, i hvert Fald findes det i den foreløbige Betænkning, jeg husker ikke i Øjeblikket, om det findes i den endelige. Men Svaret, vi fik, var nu efter min Opfattelse ikke særdeles klart. Det, jeg stræbte at faa oplyst, var, hvor meget de enkelte Grupper af Engagementer pengemæssigt betød, og i min Forespørgsel nævnes f. Eks. følgende: Obligationer, Aktier, Penge staaende i Bygninger til Udleje, Penge staaende i industrielle Virksomheder, Penge staaende i Handelsvirksomheder. Jeg har altsaa naturligvis ikke gjort Forsøg paa at faa de enkelte Virksomheders Engagementer at vide. Det har ingen Interesse for mig, og jeg kunde i hvert Fald begribe, at en saadan eventuel Interesse ikke kunde blive tilfredsstillet ved Svar fra Handelsministeriet. Jeg har altsaa søgt at faa oplyst, hvor store disse Engagementer var, da Afviklingskassen traadte i Virksomhed, og hvor store de er nu, idet jeg naturligvis ogsaa har gjort Forsøg paa at faa at vide, hvorledes de forskellige Forskydninger har været paavirket af, at man f. Eks. har kunnet ombytte et Udlaan med en Obligation og lignende. Jeg kan ikke sige, at de Svar, jeg har faaet, for mig i hvert Fald er saa oplysende, som jeg kunde ønske de skulde være. Det er ogsaa muligt, at dette bogholderimæssigt kunde medføre større Besvær, end der var Grund til at paatage sig i Øjeblikket. Men nu er der ikke saa svært længe til, at Landmandsbanken ogsaa for denne Afdelings Vedkommende skal aflægge et aarligt Regnskab, og jeg haaber da, at man i størst mulig Grad vil søge at komme til Klarhed over Forholdene, saaledes at man kan besvare de af mig stillede Spørgsmaal saa fyldestgørende som muligt. At Bankens Engagementer naturligvis er gaaet ned, ved man,